

méra je bila ga umoriti. Kršna to zvédi, ubije svojega ujca Kamsata in reši svoje stariše iz ječe. v kateri so še zmiraj živeli, in poišče svojega brata Bala-Ramata.

Kršna se potem oženi z osmimi princesnjami, prevlada enega krivega Kršnata, kateri se je za vte- lovljenega Višnuta izdal, prevlada orjaša Bhumasara in reši 16.000 zapertih princesinj.

Slednjic se poda v mir in si da od nebeškega zidarja Visvakarma na nekem otoku morskem mesto Dvarka sozidati. Mesto se je sozidalo med jutrom in večerom.

Tukaj je zdaj živel s svojimi ženami, katerih je bilo 16.008, in s katerimi, ker mu je vsaka žena deset otrok rodila, 160.080 sinov dobil. Pa njegovi sinovi niso nasledovali očeta v kreposti, zato je rekel svetemu Durkaša-tu: naj jih prekolne.

Kršna se pripravlja svet zapustiti, ker je naloga njegovega vélovečenja: osrečenje Indie in premaganje hudih vladavcev in duhov dopolnjena bila. Z neobutimi nogami se vleže Kršna spat pod neko drevo; ker pa so njegovi podplati se neskončno svetili od božanskega bleska, ter ravno mimoidoči lovec Jura, v mislih, da je gazela, s pušico v petno žilo vstrelil in ga tako smertno rani.—kar pa se je tako zgoditi moglo, ker je Višnu v svoji prvešnji spremeni Juratovega očeta ubil. Sedmi dan po Kršnatovi smerti se je mesto Dvarka v morje pogreznilo. (Dalje sledi.)

Slovanski popotnik.

* Pervi zvezek ruskih pridig slavnega dr. Radlinsky-ga pod naslovom: „sobranie russkikh propovedej“ je prišel v Budi, kjer je gosp. doktor vrednik deželnega zakonika vlani na svetlo, te dni pa se le je došel v Ljubljano za naročnike, ki jih je nabiralo častito vredništvo „Danice“. V cirilici lično natisnjena in s podobo sv. aposteljnov Cirila in Metuda okinčana knjiga obseže na 9 póláh 24 cerkvenih govorov (propoved). K temu zvezku bojo dozdanji naročniki prejeli pozneje še popolni rusko-nemški besednjak Šmidov in pa kratko slovnico brez plačila. Tisti pa, ki se sedaj naroče na omenjene pridige, imajo zraven 1 fl. 10 kr. za prvi zvezek še določiti 1 fl. 10 kr. za besednjak in slovnico, tedaj v vsem skup 2 fl. 20 kr. srebra; — v bukvarnicah velja oboje skupej 3 fl. 20 kr. — Na drugi zvezek se začne sedaj naročilo s poštnino vred z 1 fl. 10 kr. Naročila na 1. in 2. zvezek z doklado besednjaka in slovnice prejemajo v Ljubljani vredništvo „Danice“, v Celovcu vredništvo „Bčele“, v Gorici gosp. Štefan Kociančić, profesor sv. pisma stare zaveze. Sl. vredništvo „Danice“ je naznanilo, „da je prejelo od 1. zvezka nekaj iztisov odveč; kdor tedaj želi to klasiško delo slavenskega slovstva imeti, ga zamore precej dobiti“.

* Slovensko društvo sv. Mohora se je po poslednjem naznanilu „šolsk. prij.“ naraslo že na 801 udov. Ravno ti list od 10. maja naznanja, da ste se že razposlale na vse strani dve novi družtveni knjigi „Božidar“ in „2. del Kafolovih ogovorov“, verh teh tudi imenik in račun družtva za leto 1852. „Mislimo“ — dostavlja omenjeni list — „da bojo v nekterih dnéh vsi družtveniki vse to po svojih knjigarnah al pa po pošti v rokah imeli“.

* Nadškof Zagrebški so družtvu sv. Mohora za poslano knjige darovali 40 fl., gosp. knezoškof Ljubljanski 10 fl., gosp. deželni poglavar v Terstu se je lepo zahvalil za poslano knjige in obljubil, družtvo krepko podpirati.

* Dobro znani franciskan Jukič potuje po Dalmaciji n meni izdati potopis, ki bo gotovo prav zanimiv. Ob-

segal bode popotovanje: 1. iz Sarajeva v Carigrad; 2. iz Carigrada v Rim; 3. iz Rima v Terst; 4. iz Tersta v Dubrovnik in dalje na Dalmatinsko.

* Gosp. Hanka je zopet pripravil novo izdanje Dalmilove kronike česke, ki je v Pragi iz tiska prišla. — Velja 24 kr.

Novičar iz slavenskih krajev.

Iz Zagreba 12. maja. V nedeljo smo v kazališču (gledišču) našem imeli sjajno igro na slavo nadbiskupa J. Haulika v narodnem jeziku. Čudo golemo! zares — čujte še enkrat: igro v narodnem jeziku! ker igra v domačem jeziku je pri nas — bela vrana. Igrala se je „Gostba“ od L. V. Igra je sicer dopala, ker je narodna bila, ali dobrovoljni igravci so zlo storili, da so izbrali za predstavo tako igro, v kateri se ne vede: je li drama? je li komedija? in ki nima ne glave ne repa. Gde gde se najdejo prav dobre zapletke, — le škoda, da ni nič v nji razvedenega in doversenega. Vendar smo mi ti večer blagoslovili, ker je enkrat sopot narodni bil. Svetli ban Jelačić je z živim pleskanjem i gromkím „živio!“ sprejet bil, in ko je prestavljavec v igri (grof Zrinji) s ponosom slavo naših prededov v zvezde koval i glasno klical: „da ni večega hudodelca i izroda, kot so taki ljudi, kojim domovina kruh daje i koji nasprot temu ptuji jezik, ptuje šege i vse kar je ptujega, iz sebeljubja i samopridnosti volijo, misleći da si tako pred ptujim narodom osvetljajo lice“ itd., je živahno pleskanje nastalo, kteremu skoraj do sverha igre ni bilo ne konca ne kraja. Med igravci se je nar boljše obnesla gospodična B—čeva; hvala i slava pa vsim verlim domorodcem in domorodkinjam, ki so nas radovali z domačo igro! Kazališče v narodnem jeziku je živa priča, da narod živi, da je naroda jezik izobražen; — narod, ki nima v svojem jeziku glediša, je mertva stvar, v verstí omikanih narodov nima veljave. Evo Nemce, Taliane, Francoze, Ingleže: svi imajo narodne gledišča! I mi? — Infandum jubes renovare dolorem! Je li mogoče, da bi tega ne spoznal vsaki, kterega mili Bog ni vdaril s hudo slepoto? Je li mogoče, da tisti domorodec, ki je pred malo leti v „Danici“ naši tako živo prepeval „Davorije“ v horvatskem jeziku, sedaj ave drugače poje o napravi domačega kazališča? Ipak je taka, žalibože! Tempora mutantur, et nos mutamur in illis.

Zorislav.

Iz Dervanje na Štaj. 13. maja. Č. Oj veselo mlado leto! vsak germ cvetè, terte ne morejo lepši gnati. Bog nas le varuj grojzde plesnjivosti, ktera se je lansko leto sosebno na brajdah, pa semtertje tudi posamno na tertah po goricah napovedala. Jaro žito (pri nas silje imenovano) še večidel zdaj sejejo; koruze še veliko v zemlji ni. — Mnogi nemški časopisi in tudi slov. „Bčela“ so svetu naznanili, da je prečastiti gosp. Franc Verbnjak, dosluženi kaplan, v Pesnici utonil. Radujmo se, da to ni res, in da verlemu domorodcu in izverstnemu botanikarju še ni treba v miru počivati! Gosp. Verbnjak imajo lepo zbiro zeliš (herbarij) iz vsih krajev z dodanimi slovenskimi imeni. Naj bi se častita gospoda Dežman ali Fleišman ž njimi pomenila, da bi ti zaklad slovenskemu narodu v dobro prišel; škoda bi bilo za-nj! Ker nam je znano, da posebno v Ljubljani hodijo za praktične znanstva potrebne slovenske knjige na svetlo, se nadjamo, da tudi rastljinoslovje (botanika) pride kadaj na beli dan. — Kar jezeroletno godovno slavnost pri sv. Benediktu v slovenskih Goricah vtiče, smo pozneje za gotovo zvedili, da so omenjeno slovesnost častiti gosp. misionarji predstavili; začela se bo v nedeljo pred sv. Petrom in Paulom in bo terpela skoz 14 dni.